III. évfolyam. 1909. október hó 30. 44 szám.

Jánosháza és Vidéke

Társadalmi és helyiérdekü hetilap.

ELŐFIZETÉSI ÁR
Egész évre 8 korona
Félévre 4 korona
Negyedévre 2 korona
Kiadja: a »Jánosháza és Vidéke« lapkiadóvállalat.

Dr. MARTON ADOLF felelős szerkesztő.
NOVÁK PÁL szerkesztő.

A lap szellemi részét illető közlemények és előfizetések a szerkesztőséghez intézendők.
Megjelenik minden szombaton.
Nyilttér sora 40 fillér. Hirdetések megegyezés szerint közöltetnek.

Csak egy virágszálat!

Halottak napja közeledése alkalmából

Irta: gróf Vay Gáborné.

Sokaknak közülünk bizonyára volt már alkalma egy tüdővészes beteg lassu elhalását közelebbről is szemlélni. Nincs ennél szomorubb és szánalomra méltóbb látvány és sajnos, a legtöbb áldozat a fiatal életek tömegéből kerül ki, azon tömegből, mely jogot és igényt tarthat az életre, annak minden teremtő alkotására és erejére — előtte állván egy emberélet egész jövője. Pedig hányan vannak ők, akiket e kegyetlen betegség megfoszt ezen természeti jogoktól — ezen természeti igényektől! Viruló fiatal leányok — gyakran a szülők egyetlen napfénye — elfonnyadnak, elhervadnak idő előtt és a halál fagyos lehellete megdermeszti bennök a tavasz virágfakadását! Lassu, gyötrő elhaláshoz vannak kárhoztatva fiatal családapák, kik a betegség magvát már is tovább hintették a jövő nemzedékbe! Hány menyasszonyt visznek esküvője helyett a temetőbe! hitvesek, anyák hányan — de hányan sorvadnak, pusztulnak el egymás után, anélkül, hogy az emberiség nagy zöme, mely együttvéve, olyan óriási hatalmat képvisel, csak egy vékony mentő deszkát is nyujtana feléjök!

Napról-napra látjuk és halljuk, hogy hazánkban mennyire szaporodnak a szobrok. Majd minden hónapban, valamelyik városban hull le a lepel egy-egy államférfiu, egy-egy költő, müvész, hős, vagy kiváló gazdász ércbeöntött alakjáról! Mennyi arany, mennyi holt kapitális egy tömb rideg, hideg, néma ércbe öntve! Mennyi kegyelet, mennyi elismerés, egy bevégzett pályafutás, egy örökre kihült sziv, egy soha vissza nem térő szellem iránt! Pedig az élet tovább forog; viszi, sodorja magával az uj erőket, sorvasztja, hervasztja őket mint őszi szél a növények leveleit s mind sürübben takarja be az enyészet leplével azokat, akik egészségért, erőért, életért kiálltanak segélyt az emberiség felé!

A világon minden emberi alkotás, minden munka eredménye, mondhatnám minden legkisebb tárgy további fentartásra szorul. Ha virágot ültetünk — gondozzuk is azt. Ápoljuk, öntözzük s ha sorvadni kezd, a napra viszszük, vagy ablakaink közé tesszük, hogy érje a világosság. Fáinkat nyessük, megtálcázzuk, vadhajtásaikat elmetszük, a hernyóktól megtisztitjuk. Házunkat ha megrongálódott javitgatjuk, tatarozzuk; kertünk keritését kifoltozzuk, jószágainkat minden nyavalyától óvjuk; ha ragály üt ki valahol, beoltjuk őket s kiki módja szerint elkülöniti azokat! Megengedem, hogy mindennek rugója az egyéni haszonnak, az egyéni érdeknek kifolyása. De vajjon az összemberiség hasznára szánt áldozataink és fáradozásaink nem-e érintik ugyancsak az egyesek érdekeit és nem-e kell tehát kétszeres erővel közremüködnünk, hogy az nagyjában sértetlenül fenn álljon?

Az emberiség legóriásabb, legkiszámithatatlanabb kára pedig akkor is

Halottak napján.

Mint hervadó lomb hull, pereg a fákról,
Idővel mi is minden meghalunk.
Hogy mindnyájunknak egy, közös a sorsa
Ez életben csak az a vigaszunk.

Miért, hogy mégis tépjük
Hiszen alig pár nap
Nem volna jobb e rövid pályát
Békében, csendben járni meg nekünk?

Szeretve egymást, örvendezni együtt.
Megosztani — mi sokszor van — bajunk.
Hisz mindnyájunknak egy Isten az atyja,
Akik élünk mind testvérek vagyunk.

Az élet is szebb lenne békességben.
Nyugodtabban várnánk be a halált,
Ki bennünket sem fog egykor kimélni,
Ki előttünk már annyit lekaszált.

Mert mindnyájunknak egy, közös a sorsa,
Mert mindnyájan egy testvérek vagyunk,
Eljük hát békén, boldogságban együtt.
Mi hátra van még — egynehány napunk.

Novák Pál.

Megoldás.

Irta: Péter Krenberg.

A paplak olyan volt hosszura nyuló kertjével, mint egy oazis jütlanti lapályon. Fehér épületét öreg, egyenes fák vették körül s fönn a haranglábról, a vörös tető alól, szép [illegible] szünidőmet és beleszerettem a lelkész legidősebb leányába, Kárenbe.

Drága titkunkat senkinek sem árultuk el, de megállapodtunk benne, hogy egymásé leszünk. Jól emlékszem az utolsó estére, melyet együtt töltöttünk, künt a lapályon, a naplementét nézve. A temetőhöz vezető menedékes uton haladtunk. Sürü, fehér köd borult az egész tájra, elmosta a tárgyak körvonalait és álomszerüvé tett mindent. A leány megáll és én megfordultam, hogy bájos alakját jobban láthassam.

Szőke haja göndören simult halántékára, világ s ruhája szinte szétfolyt a ködben. Földöntuli lénynek látszott e sajátszerü világitásban. Oly angyaltisztának és szelidnek láttam, hogy szinte más szférába képzeltem magam, hol emberi szemem előtt láthatatlan titkok bontakoznak ki.

— Milyen csendesség van itt! — sugta Karen boldogan.

Mutatóujját [illegible] háborgassam e nyugodt óra csendjét, [illegible] hajolt, letört egy ágat a hangabokorról s kabátomra tűzte:

— Ezt az estét sohasem fogom elfelejteni. Te se felejtsd el soha. Ez az este örökre összekötötte lelkünket.

A karom után nyult és lassan, halkan tagum visszatértünk.

Másnap Koppenhágába kellett mennem. Kényelmes padlászobámat szerettem, mert itt tudtam csak megpihenni s itt volt egyedül vakációbeli édes emlékeimmel.

Egy este szokásom szerint ismét [illegible] komnál ü'tem s álmodozva néztem ki rajta. Az óra tizet ütött és tompa hangja sugva

ott van, ha a fiatal éle' és munkaerők meddőn hevernek és idő előtt dülnek ki csoportostul, tömegestül. Pedig menynyire módunkban volna ezt megakadályozni ha egyöntetüen közremüködnénk abban, hogy a tüdővész rohamos terjedését megakasszuk!

A József Kir. Herceg Szanatorium ezt tűzte ki céljául és ezért fordult most is, halottak napja előtt az ország közönségéhez — »Csak egy virágszálért«!

Legyen az a koszoru, — melyet szeretteink sirhalmára viszünk, kevesebb virágból fonva, legyen a temetőben vagy a családi kriptában egy mécscsel kevesebb; a halottak iránti kegyeletet ez nem fogja csökkenti, de sőt csak emelni fogja! A koszorukból visszatartott virágszálakat és a kigyult temetők felmaradt mécseit pedig tegyük le a legnemesebb oltárok egyikére, az emberszeretet oltárának zsámolyára, hogy virágerdő nőjjön körülötte s hogy soha el nem oltható máglyatüz élessze melegével.

Csak egy virágszálat, csak egy sirhant mécset kérek!

A halál évadja.

Irta: **Hemals Felix.** Forditotta: **Radó Antal.**

A falevél csak egy évszakba' sárgul,
Virágot egyszer fú a szél az ágrul,
A csillag az évszakba' hulldogál —
De minden évszak a tied, Halál!

A nap dolognak van csak szánva s gondnak,
Az esték vig családi körbe vonnak,
Az éjnek adománya pihenés —
Hatalmas Ur, te mindegyikben élsz!

És megvan ideje a röpke dalnak,
Lakmározásnak, gyöngyöző italnak;
Majd köny vagyon soron s keserü gyász —
De éles két szemed mindég vigyáz.

Az ifjuság s a bimbó ugy mosolyoghat,
Hogy azt hihetnők, bájuk nem foszolhat:
Mindegy: a mosolyuk nem hat terád —
Te be nem várod az érés korát!

A falevél csak egy évszakba' sárgul,
Virágot egyszer fú a szél az ágrul,
A csillag egy évszakba, hulldogál —
De minden évszak a tied, Halál!

A fecske, hogy mikor kel vándorutra,
Mikor enyész a hold, mindenki tudja;
Tudjuk mi korban szőkül a kalász,
De sohse tudjuk, ránk mikor találsz.

Akkor, midőn a tavasz illatárja
Élesztve leng a nyugvó ibolyára?
Avagy ha lábunk holt nárciszt tipor?
Ő egy évszakba' hal, mi bármikor!

Ott vagy, hol orkán bőgve küzd az árral
S hol édes dallam cseng a légen áttal
Ha békés otthonunkba' heverünk,
S világi zajban is — ott vagy velünk!

Ott vagy, hol ernyős-sátru hűs berekbe
Barát baráttal társalog szeretve,
S hol szól a kürt, hol ellent ellen ül
S a vas sok büszke főt a sirba küld.

A falevél csak egy évszakba' sárgul,
Virágot egyszer fú a szél az ágrul,
A csillag egy évszakba' hulldogál —
De minden évszak a tied, Halál!

Heti krónika.

Kérelem. November hó 1-én uj előfizetést nyitunk, ezért felkérjük azon t. előfizetőinket, akiknek a hó vége felé az előfizetése lejárt, hogy a megujitásról kellő időben gondoskodjanak. — A helybeli előfizetőinkhez a lapkihordó nyugtát visz. *A kiadóhivatal.*

A polgári kör estélye az előjelekből itélve szépen fog sikerülni. Már többen — köztük hölgyek is — megigérték részvételüket s most a kör ügybuzgó fiatalsága — hölgyekről lévén szó — már cigányzenéről is gondoskodott, hogy minél kellemesebbé, minél emlékezetesebbé tegye a vendégek előtt már az első felolvasó estét is. A nem körtagokat és azok családjait ez uton hivja meg a Polgári kör elnöksége és szivesen lát ez alkalomkor bárkit vendégül.

»Botrány az utcán« cimü hirünkben leirtuk junius 25-én, hogy mire vetemedett felelős szerkesztőnkkel szemben egy jánosházai orthodox izr. tanitónak, Kemény Simonnak a felesége. Az esetet a jóizlésü közönség megitélésére biztuk egyrészt, de a biróság elé is vittük. Október 22-én volt Celldömölkön ez ügyben a tárgyalás. A tárgyalás folyamán ezen tanitó felesége azt hozta fel mentségül, hogy magára nézve sértőnek találta a »Jánosháza és Vidéke« junius 10-ik számában megjelent »Elejtett beszédeket«. Azok az »elejtett beszédek« larkasmussal vannak irva, javitani akarván a társadalom ferdeségeit. Ott leirtuk egy pöffeszkedő, de szegény bocher szomoru históriáját. Elegikus hangon mondtuk el a viszás helyzetét községében, hogy a családjának az eltartását a feleségére bizza, aki a szomszéd községbe jár kenyeret keresni. Felemlitettük a világ rossz nyelvét is, már azt is rebesgetik, hogy a szomszéd község földesurához jár — mulatni. Mentségül hozta még fel, hogy az urát a hiressé vált »pro domo«-ban a közönség elé vittük és az esküdtszék felmentett, ami őt szintén bántotta. A biróság 20 koronára itélte, a költségek fizetésére s az itéletnek közzétételére. Felelős szerkesztőnkre is 5 korona birságot szabott a biróság, mivel két 9 éves tanu azt igazolta, hogy mi ugy nyilatkoztunk: »olyan asszony, mint Kemény Simonné, az nem sérthet«. Ügyvédünk felebbezett az itélet ellen.

A leány ingatag. Eddig ugy szólt a nóta, hogy az asszony ingatag, de Keresztturon Molnár Erzsi szerint a leány is. Németh István jánosházai őrsvezető udvarolgalott Molnár Erzsinek s egy szép napon megkérte

---

hatolt fel hozzám. Gépiesen számoltam az ütéseket és egyszerre fényt láttam villanni. Nem tudtam a tekintetemet elforditani róla. Egy fehér alak bámult be hozzám.

— Karen! — kiáltottam — Karen!

A fehér alak e pillanatban eltünt. Halk harangszó érte fülemet, mely lassanként szavakká alakult és egyszerre egész tisztán kivehetővé vált: Sohse felejtsd el azt az estét.

Természetesen egész éjjel nem hunyhattam le szemem. Csak pár nappal aztán tudtam meg, hogy Karen éppen abban az időben, mikor én a jelentést láttam, meghalt, hirtelen, anélkül, hogy beteg lett volna.

Tiz esztendő kellett hozzá, mig ifjukori szerelmét annyira, amennyire elfelejtettem.

Egyszer néhány barátommal kirándulást erveztünk. Este egy vidéki korcsmába értünk és ott akartunk aludni. A földszinti szobákat adták nekünk. Én nagyon fáradt voltam az egész napi hőségtől s kinyitottam az ablakokat. Elaludtam. Hirtelen halk zörej ébresztett fel. A gyér alkonyi világosságban Karen arcát láttam az ablakban, amint a nyugvó nap bearanyozza sárga haját. Felakartam ugrani és hozzárohanni, de valami megbénitott. Mikor ismét magamhoz tértem, ágyban találtam magam s orvos volt mellettem.

Ez a különös jelenség ujból felszakitotta szivemnek félig behegedt sebét. Akinek elmondtam a történeteket, azt állitotta, hogy csak álmodtam. Az orvos azt mondta, hogy [illegible] okozta az egészet s hogy többet kellene mozognom.

Összecsomagoltam a holmimat s elutaztam. Elmentem a jütlandi lapályra és bekalandoztam azt. Karen sirját akartam látni, tudni akartam, nem nyitotta-e azt fel valaki, mert érzem, hogy ez a bizonyosság megfogja nyugtatni idegeimet.

Meleg őszi este volt, amikor a temetőbe érkeztem. Ráakadtam a sirjára. Egyszerre összerezzentem. Ott jött, lent az uton, haján és arcán az akkori alkonyat pirjával, fehér ruhában, éppen, mint — akkor este.

Nem emlékszem, hogy féltem-e? Csak azt tudom, hogy ő mozdulatlanul állt meg előttem és hogy én vágyakozva nyujtottam karjaimat és sugva ejtettem ki nevét. Egy halk kiáltás felelt rá és aztán tovább sietett. Elvesztettem eszméletemet. A lelkészlakba vittek és ott ápoltak. A lelkésznek megvallottam ifjukori szerelmünk történetét, elmondtam neki a vendéglőben történt jelenetet s hogy a jelenség a temetőben megismétlődött. A lelkész szomorán nézett reám.

— A fantázia erőt vett a józan eszén — mondta aztán. Hála Isten, hogy hozzám került. Itt még megmenekülhet. Mert meg kell tudnia, hogy mindkét jelenséget az én legifjabb leányom idézte elő, aki Karenhez való csodálatos hasonlatossága által ijesztette meg Önt. Akkoriban ő ép abban a faluban volt látogatóban és amikor hazajött sokat beszélt az Ön különös ma aviseletéről.

Hetekig maradtam a lelkészlakban. Mikor pedig eltávoztam onnan, meg voltam gyógyulva. Megtaláltam azt a kapcsot, mely a fiatalon elhunyt Karen lelkét összekötheti az enyémmel: nőül vettem az őhozzá olyan csodálatos módon hasonló ifjabb nővérét.

a kezét. A leány igent mondott. A boldogságtól sugárzó arccal adta Németh őrsvezető ismerőseinek tudomására azt a boldogitó igent. Az ember tervez, a csendőrségnél a kerület tervez. Piros pecsét alatt jött a parancs, hogy Német őrsvezetőt átvezényelték egy másik őrsre. Parancs, parancs és a legközelebbi viszontlátásra vett bucsut arájától abban a remenyben, hogy a miniszteri engedély megerkezte után oltárhoz vezetheti azt, akivel megoszthatja életét. Nehezen várta az esküvő napját. A b csuvétel után nemsokára egy más őrsvezetőt vitt a sors Molnárék házához Szekeres Boldizsár személyében. Ez is udvarolt és megkérte a kezét. A boldogitó igen nem maradt el s lemondott az első vőlegényéről. Ilyen história nem ritka, de egy bajtárstól elvárhatja a bajtársa, hogy nem dolgozik ellene, ami a csendőrségre, erre a szép s mindenkor dicséretet érdemlő intézményre, csak árnyékot vet.

Csak egy szál virágot a tüdőbetegeknek. Ez hallatszik holnap ezer meg ezer ajkról, mert az egész országban irgalomfillereket gyüjtenek a szegénysorsu tüdőbetegeknek. Az irgalmasságnak munkájában a mi vármegyénk is kiveszi részét s már tegnap megindult a gyűjtés munkája. Az egyesület adakozásra való fölhivásában ezeket mondja: Százával kopog ajtónkon az utolsó remény. Százával sereglenek ajtónk elé a tüdőbetegek és esdeklésük meginditó. Bágyadt, vértelen ajkukon az életért való sóvárgás tör ki fuldokolva, szivettépően. Köztük több gyermekkel megáldott apák, anyák kérik, segitsük életükhöz, gyógyittassuk szanatoriumokban. S mi csak ugy tudjuk a halál jegyeseinek ezt a kérelmét teljesiteni, ha — mint a multban — ezer meg ezer jószív ajánlja fel a halottak napja alkalmával a maga virágszálát a szegénysorsu tüdőbetegek megmentésére. — Az irgalom-adományokat első sorban arra használjuk föl, hogy minél több szegénysorsu tüdőbeteget ingyen gyógyittassunk már meglevő szanatoriumunkban, részben arra, hogy az országban levő három tüdőbeteg-rendelő intézetünket fentartsuk, részben arra, hogy egy uj szanatorium épitési alapját növeljük. — Ha minden siron egy virágszállal kevesebb lesz, ha minden siron egy mécsessel kevesebb ég, e hiányzó virágszálból, mécsvilágából pislog föl egy halódó lélek és árvák, özvegyek bánatkönnyei ekként örömkönnyekké válnak. — Azért kéri bizó hittel minden nemes lélek irgalomadományát a József Kir. Herceg Szanatorium Egyesület Budapest, VII. Akácfa-utca

Parancs-ucz. El sem hinnénk, ha nem megbizható alsólendvai ujságban olvastuk volna, hogy az ottani főszolgabiróhoz beállitott egy községbiró. Meghatalmazást kért, hogy a f luba jövő cigányokat agyonlőhessék. Kijelentették, hogy az ilyesmihez szivesen váltanának még fegyverengedélyt is.

Magáncsok elleni erőszak büntette. Vendelnapi bucsut ünnepeltek özv. Bognár Józsefnénál vasárnap este. Éjfél után 1 órakor odamegy a mulatók közé Mészaros József, de kiutasitották. Bosszut lihegve ment felkeresni erre néhány jó barátját, névszerint: Rába Antal, Dobson Ferenc, Máté Gyula és Mészáros Endrét, akik vaslapáttal felfegyverkezve éjfél után 2 órakor megrohanták Bognárék házát. A zajra a mulatozók az ajtót nyomták belülről, hogy be ne mehessenek, a csatára kész csapat pedig kivülről. A kétoldali nyomásnak engedett az ajtó és összetörött. Csakhamar a csendőrségre futottak segélyért, kik is hamarosan megjelentek és rendet csináltak. Az esetnek folytatása lesz a törvényszéknél.

A hires komaint betiltják. A Wettenstein-féle szanatorium körül nagy herce-hurca folyik még mindig. Legutóbb a belügyminisztériám közegészségügyi osztálya leiratot intézett a fővárosi hatósághoz, hogy a Wettenstein által hirdetett comainnal való gyógyitást gátolja meg s a comainnak, mint titkos szernek a használatát tiltsa be. A polgármester utasitotta a VI. kerületi előljáróságot, mint elsőfoku közegészségi hatóságot, hogy inditsa meg a Wettenstein-féle részvénytársaság ellen az eljárást. A VI. kerületi tisztiorvos vizsgálatot tartott a Wettenstein-féle nyilvános ambulatoriumban és a vizsgálat eredményéről jelentést tett a felettes hatóságának. A VI. kerületi előljáróság meginditotta az eljárást a Wettenstein-féle részvénytársaság és Wettenstein dr. ellen. A mult héten volt a tárgyalás, amelyet Eszlári Sándor VI. kerületi előljáró vezetett és két napig tartó tárgyalás után a Wettenstein-féle részvénytársaságot 300 korona pénzbüntetésre esetleg 30 napi elzárásra itélte azért, mert engedély nélkül tart ambulatóriumot, Wettenstein József drt-t pedig titkos szernek a használatáért 5 napi, pénzbüntetésre át nem változtatható elzárásra és 100 korona pénzbüntetésre, esetleg további 5 napi elzárásra itélte. Az itélet ellen fellebbeztek a főváros tanácsához, amely csütörtöki tanácsülésében foglalkozott az ügygyel. Mi már 2 év előtt vártuk ezen szigoru eljárást a belügyminisztertől.

A község mérlege. A hetivásár alkalmával többen panasszal jöttek hozzánk, hogy a vásártéri mérleg megbizhatatlan. Az egyik kifogásolta azt, hogy az ő áruja 70 klgr. ott pedig 66 klgr., a másiknál 99 klgr. helyett 101-et mutatott, tehát egyszer kevesebb, máskor több. Azonnal lezárandó. Mig ki nem próbálják, a mérések beszüntetendők.

[illegible] nagyei-ellési birtokát a mult évben parcellázni kezdték. E birtok egy óriási részét a napokban Weisz Ede somogy-csurgói kereskedő egy millió koronáért megvette. Batthyány Ervin grófnak dergecsi birtokát, a mostani bérlők Kohn Mór és társai megvették 1 millió 400.000 koronáért és a birtok nagyrészét parcellázzák.

A murci hatása. Szép csendesen iddogált vasárnap este Balla Sándor a Magdics-féle vendéglőben. A murci dolgozott, hát volt nagy zaj, lárma. Egyszercsak verekedni kezd Rába Antal, amit megakart akadályozni Balla Sándor, felkelt az asztalától, hogy szétválasszá a dulakodokat, de vesztére tette, mert Rába felkapott erre egy üveg sótartót és ezzel ugy vágta fejbe, hogy azonnal elöntötte a vér. A kiállitott orvosi látlelet szerint 9 napig gyógyuló sérülést okozott. Folytatása lesz még a biróságnál.

A fővárosi legelső fényképészeti és festészeti műintézetéről. Általános feltünést keltenek a fővárosban azok a gyönyörü, művészi olajfestmények és krétarajzok, amelyek a »Rafael« fényképészeti és festészeti műintézet műterméből (Budapest, VII. Rottenbiller utca 46) kerülnek ki. E műintézet nagy gonddal és szigoru pontossággal eszközli a vidéki megrendeléseket és ennek köszönheti, hogy immár az egész országban a legjobb hirnévnek örvend. Ugy olajfestmények mint krétarajzok megrendelésénél elegendő a fénykép beküldése. Krétarajzok diszes paszpartuban már 6 koronától, szines, olaj vagy aquarelképek 10 koronától feljebb. Előzetes felvilágositással és árjegyzékkel készséggel szolgál az intézet. Ajánljuk olvasóink figyelmébe e jóhirü műintézetet.

Női kalapokat a legutolsó fővárosi divat szerint, megfelelő szép és gondos kivitelben alakit és diszit Friedrich Mariska divatárusnő Budapest, VI. Vörösmarty-utca 73. A vidéki hölgyközönséget arra kéri ezen elsőranga fővárosi divatárusnő, hogy alakitandó és diszitendő kalapjaikat póstán küldjék be hozzá és azokat a legnagyobb megelégedésre vadonat uj kalapokként, nagyon olcsó munkadij felszámitásával szállitja vissza. Előzetes felvilágositással is készséggel szolgál.

A Rákóczi-ünnep. A vármegye csütörtökön délelőtt fél 10 órakor rendkivüli közgyülést tart, amelyen leleplezik Rákóczi Ferenc arcképét, amelyet az alispán a vármegye nagyterme számára megfestetett. Az ünnepségre a megyebizottság tagjain kivül a megyebeli egyházi állami és katonai hatóságok fejeit is meghivta az alispán!

Eladó

egy igen jó billiard-asztal

[illegible] al és go-

lyókkal együtt. — Értesitést

ad a Sörházban: Kr[illegible]

STERN MÓR FIA

hornyelt tetőcserép-gyára Jánosháza. Számos elismerő levél és kitüntetés. Állandóan kapható: I. rendű tégla 32 K.

Hornyelt tetőcserép: - - - - - - - - - - - - 30 „

Apró tetőcserép: - - - - - - - - - - - - 40 „

A reklám hatalma. Nálunk még a legtöbb iparos nincen tisztában a reklám nagy jelentőségével. Igen sok gyáros és iparos ugyanis azt hiszi, hogy a jó bornak nem kell cégér, azaz ugy is boldogul, ha nem is veszi igénybe a sajtó hirdető rovatát. Pedig ez merő tévedés, mert akárhány gyáros létezéséről, uj találmányokról, eladó gépekről, álláskeresőkről csakis a lapok hirdetési rovata után szerezhetnek tudomást azok, akik iránta érdeklődnek. Hogy mikép gondolkodnak a külföldön a megfelelő reklámról, bizonyitja a 'st. Luisi gabonatőzsdének az a tény, hogykülön rekámhilvatalt szervezett kebelében, melynek élére egy Ball nevü igazgatót, egy kiváló reklámszakférfiut állitottak és ennek egyetlen feladata az, hogy ellenőrzi a tőzsdetagok reklámjait. Ball figyelemmel fogja kisérni, hogy a tagok milyen szaklapokban és hogyan hirdetnek és minden egyes tőzsdetagnak tanáccsal fog szolgálni arra nézve, hogyan lehet ügyesen megfogalmazott és megfelelő szaklapban elhelyezett hirdetéssel forgalmat elérni. Érdekes, hogy Ball 4000 dollár fizetést kap, ami a mi pénzünk szerint 20,000 koronának felel meg. Ennyire becsülik Amerikában a reklámot.

Szerkesztői üzenetek.

Gy. Keresztur. Köszönjük; várjuk a folytatást. — *Cz. Budapest.* Ajánlatat oly feltételek mellett nem fogadhatjuk el. Az elismert jeles tollforgatóink itt is munkatársaink névszerint: Király János, Weisz Salamon, Fehér István, Novák Pál (szerkesztő), tehát zavarba nem jöhetünk.

KÉRDEZZÜK MEG A HÁZIORVOST!

Krondorfi alkálikus természetes savanyuviz

Bor, pezsgőhöz a legjobb ital.

Magyarországi főraktár: Bpest, V. Zoltán-u. 10.

Gabona-árak

— 1909. okt. 27-én. —

Salzberger Rudolf jelentése szerint:

Buza	13·70—80	korona.
Rozs	9·15—·30	"
Árpa	6·80—·90	"
Zab	7·00—7·10	"
Bab	10·—10·20	"
Tengeri	6.20—50·	"
	pr. 100 kgr.	

Erős hozatal, irányzat tartott.

Kiadó

azonnal, egy nagy **üzlethelyiség, lakással, JÁNOSHÁZÁN,** a vásártéren, az ujonnan épült — (Kovács-féle házban.) — Bővebb ertesitést ad a [illegible] lakó vendéglő., vagy a tulajdonos **Kovács szállodás DEVECSERBEN** (Nemzeti szálló.)

CSEH KÁLMÁN és FIA kész férfi és gyermekruha

nagy áruházából

JÁNOSHÁZA, Fő-tér. (Vas-megye.)

Zeppelin a repülő gépjével **meghódította a világot,** mi megnyertük a közönséget a szép és izléses *kész férfi- és gyermekruháinkkal.* **35 év** ota áll fenn **Cseh Kálmán és Fia áruháza,** az ott vásárolt ruhadarab feltünt az **olcsóságáért, kitünő minőségével** és **kifogastalan szabásával.**

Már raktáron van az **őszi** és téli idényre mindennemü öltöny, bundás-kabát, különféle szőrmékkel u. *m. tigris, vadmacska, opozon, erdélyi, fekete és fehér bőrrel.*

Bundák: 70 K-tól felfelé, öltöny 14 K. Öelöltő: télikabát 20 K. Gyermek-kosztüm (téli) 4 K, kabát 7 K.

Raktáron tartunk mindenféle honi, angol és francin szöveteket.

Kitünő szabaszt, kitünő munkást tartunk, nehogy a közönség kénytelen legyen nagyobb városba menni. Minden 80 koronán felüli megrendelésnél egy életnagyságu fényképet ajándékozunk. Kivánatra mintagyüjteményünkkel házhoz is megyünk. — Számos megrendelést kér **CSEH KÁLMÁN és FIA** férfi-szabók.

Hirdetések felvétetnek Jánosháza és Vidéke kiadóhivatalában.

Stock-Cognac Medicinal

szavatolt valódi borpárlat

GAMIS és STOCK

gőzpároló telepéből

BARCOLA.

Egyedüli Cognac-gőz főződe állandó hivatalos vegyi ellenőrzés alatt.

Kapható Jánosházán: minden jobb üzletben.

Állandó nagy raktárt tartok épitkezési célokra és bármilyen cement munkához a leg[illegible]

BEOCSINI Portland és Román cementből

valamint szánlóföldek, kaszálók és szőlőhegyek jó karban tartásához

Szupfe[illegible] Mütrágyát

„[illegible]" [illegible]

SINGER SÁNDOR Jánosháza

Nyomatott Dinkgreve Nándor villamerőre berendezett könyvnyomdájában Celldömölk.